لیوني لیوه

لیکوال: داکتر معمار حشمت الله اتمر

پیخلیک: زمری / کال ۴۰۶ بردي

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیکي پوهه:

سرلیک: لېونی لېوه

لیکوال: ډاکټر معمار حشمت الله ,, اتمر ،،

اېډېټور:

د پخښتی ډیزان: ډاکټر معمار حشمت الله ,, اتمر ،،

خپرندوی:

چاپشمېر: ۳۰

چاپ نېټه: میاشت – زمری / کال ۱۴۰۶

واټس اپ: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸+

برېښنالیک:

atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له لیکوال او خپرندوی سره خوندي دي، بې اخځ ښوونې ترې د ګټې اخیستنې اجازه نه شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی لېوه

....

لړلیک

سرلیک **چوپړی**

پخښتی.. ۱

بسم الله الرحمن الرحیم ۲

لیکي پوهه:.. ۳

لړلیک ٤

تراڼ (پیل، شروع، برید).. ٥

د یادښتونو له پاره:.. ۷

کیسه، داستان یا ناول: ۸

د چاپ شویو کتابونو لېست... ٥٤

د کار لاندې کتابونو لېست ٥۹

د امکان او وخت په صورت کې... ٦۰

د پخښتی ځتې ٦۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیونی لیوه
....

ترانِ (پیل، شروع، برید)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ إجْلَالًا لِقُدْرَتِهِ، وَ لَا إلَهَ إلَّا اللَّهُ خُضُوعاً لِعِزَّتِهِ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍوَآلِه .

بې پایه ستاینه او بې حده مننه، د هغه سپېڅلي ذات نه چې د وجود مانی او کاینات یې د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره د خپل سپېڅلي ذات او عبادت د حقیقت له پېژندلو پرته جوړ کړل. هغه د ذات پوهه، عالي، لوړ او ښکلي نومونه دي، او کائناتو د پیدایښت یوه حتمي لامل دی. عظمت، د ټولې نړی موجودیت، د ناڅاپه څخه راوتل، حق د رسیدو جوهر په یوه والي کې د اعتراف، تباهی او بې وسی یوه له لوړو وسیلو څخه دی.

ګرانو لوستونکو!

دا ځل مې و غوښتل د کوشنیانو(کوچنیانو)، تنکیو ځوا نانو له پاره ښکلی داستان (کیسه، یا ناول) ولیکم او د خپلو کتابونو مینه والو او لوستونکو سره یې ګډ (شریکه) کړم.

زما د کتابونو مینه وال یوازې معماران او انجینران نه دي، نه باید اوسي، نوڅکه غواړم ورځ په ورځ د خپلو لیکونو کې توپیر راوړم چې د هرې ښانګې مینه وال په کې ډېر شي، دا کار به ما دېته اړ کړي چې لیکنې مې توپیر و لري او هم به مې مینه وال ډېر شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی لېوه
....

پاکه ربه!
زموږ له پاره خپله لاره بې ستونزې کړه، تر څو موږ له تا پرته بل څوک و نه وینو او نه یې پېژنو. زموږ سره مرسته و کړه تر څو مو په وجود کې د غرور نخښه پاتې نه شي او د اسلام د دین له سپېڅلو بنده ګانو څخه مو و بولې.

یادونه:

- د نظر تولو خاوندانو او هغه څوک چې دا کتاب لولي په ډېر درنښت هیله کیږي چې، خپلې غوښتنې او وړاندیزونه د دې کتاب د بیا کتنې له پاره، زما سره ګډ (شریکه) کړئ.
- انځورونه د ګوګل سایټ نه د داستان مطابق اخیستل شوي دي.

Whatsapp: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

په در نښت
ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی لېوه

....

د یادښتونو له پاره:

۱- ....

۲- ....

۳- ....

۴- ....

۵- ....

۶- ....

۷- ....

۸- ....

۹- ....

۱۰- ....

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی لېوه
....

کیسه، داستان یا ناول:
عجب ګل یوه تکړه ځوان او ښه کروندګر(بزګر) و.

هغه به هره ورځ کروندو ته، ته.

الته به یې کار کوه.

تر ناوخته به الته و.

ماښام به یې بېرته حرکت کوه.

عجب ګل به د ماښام لمونځ هم په لاره کې کوه.

هغه کوم لاسي څراغ نه درلود.

هغه به هر ماښام آسمان ته کتل او د سپوږمۍ ننداره به یې کوه.

کوم وخت چې به سپوږمۍ د ۱۰ نه تر ۱۸ مو ورځو وه، ژر، ژر به کورته، ته.

په اوړي کې به یې لو کوه.

هغه به د لو په وخت کې ننګرهار، کنړ او لغمان ولایتونو ته سفر کوه، وروسته به لوګر ته، ته او په مني کې به کابل ښار ته، ته او بیا به د انګور ټولولو دپاره کابل ولایت شمالي ولسوالیو لکه:
شکردره، فرزه، قره باغ، کلکان، میر بچه کوټ او ګلدرې ته، ته.
هغه په انګور ټولونو کې خورا چابک و.
هغه ځان له پاره یو ښکلې انار او بهي ونو لښتو نه کجاوه جوړه کړې وه.
دا کجاوه ډېره کلکه وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی لېوه
....

کوم وخت چې به انګورو ټولولو د پاره روانېده، کجاوه به يې هم شا ته اچوه او کلکه به يې تړه.

بيا به باغ ته ننوت او د انګورو په ټولونې به يې پيل کوه.

تر نورو کاريګرانو به يې ډېر انګو شکول او په کجاوې کې به يې اېښودل.

بيا به يې هغه درمند ډاک ته وړل او الته به يې خپله کجاوه پر ځمکې اېښوده او د انګورو وښکاړي به يې ورو، ورو پر ځمکې اېښودل.

بيا به بېرته انګوروتاکو ته، ته او خپله کجاوه به يې د انګورو ډکوه.

هغه به هره ورځ، ډېر کار کوه.

په هر راز کار کې ډېر صادقه و.

هغه پر ټولو ګران و.

عجب ګل يوه چوړکۍ هم درلوده او د هغې نه به يې د انګورو وښکاړو په شکونې او خرابو انګورو دانو لرې کولو کې ګټه اخيسته.

همدا راز به يې په چوړکۍ هندوانې او خټکي ځيرې کول او خوړل.

د بادرنګو په وخت کې به يې بادرنګ له پوسته کول.

کله نا کله به يې پر هغې لښتې پرېکوې او کجاوې به يې ترې جوړوې او په بازار کې به يې پلورې.

کلونه تېر شوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی لېوه

....

هغه به په پسرلي کې تودو سیمو بیا به اوړی په لوګر او پغمان منی به کابل شمالی ولسوالیو او ژمی به یې په لغمان کې تېراوه.

څه کلونه نور هم تېر شوو.

هغه به تل د پخوا په څېر پسرلی، اوړی، منی او ژمي په یادو سیمو کې تېراوه.

هغه په هرې سیمې کې ډېر ملګري درلودل.

ملګرو به یې هغه ته ویل:

یاره!

ریښتیا چې ته عجب سړی یې!

تر څو به یواځې (مجرد) ګرځې؟

ښځه وکړه!

کور به دې ودان شي.

د ماشومان خاوند به شې.

زوی او لور به پیدا کړې.

د لا له هاندیٔ به خلاص شې.

په یوه ځای به اوسې.

کور به جوړ کې.

هغه به خندل او ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی لېوه
....

پر ما مړندې وهئ.

زه غریب سړی یم.

ټوله ورځ مزدوري کوم.

نه پیسې لرم او نه هم پوله، پټی.

ما ته څوک ښځه را کوی؟

ملګرو به یې ویل:

ته څه وایې؟

امر کوه!

مونږ په خدمت کې یوو.

ښځه پیدا، پیدا ده.

ته موافقه وکړه.

هغه به خندل او څه به یې نه ویل.

څه موده نوره هم تېره شوه.

هغه به پیسې غونډوی او خپلې مشرې خور کور کې به یې اینودې.

کال بیا د انګورو ټولونې وخت ورسېد.

هغه به انګور ټولول، د کړني برخې انګور به یې خرڅول او پیسې به یې ټولوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی لېوه

....

وروسته د کوهدامن نه سرای خوجې سیمې ته لاړ او الته یې د انګورو په شکونې پیل کړ.

انګور خلاص شوو.

یوه ملګری یې چې د سرای خوجې نه وو هغه ته و ویل:

ګوره عجب ګله!

ما تا ته یوه ښه جلی، لیدلې ده.

هغه د خورد آغا لور ده.

هغه باغونه او څه ځمکې هم لري.

زوې یې درلود.

خو!

په خبښ کړي ماین برابر او شهید شو.

بل کوم زوی نه لری.

بله مشره لور یې هم واده شوه.

هغه غواړي چې زوم یې ورسره ګډ ژوند وکړي (خانه داماد) شي.

خور دې راوله چې هغه وګوري.

بیا به څو نارینه د جومات ملا امام په شمول د هغې کور ته لاړ شوو او د هغې نه به رسمي رایباري وکړو.

عجب ګل و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه او دومره طالع؟

ملګري يې و ويل:

سوچ مه کوه!

يوائځې هو و وايه!

هغه و منه!

بيا يې خپله خور کومه چې د لغمان ولايت، قرغيو ولسوالۍ کې يې

ژوند کوه کابل ته را وسته.

هغې واده کړې او يوه زوی او دوې لوڼې يې درلودې.

هغوی ماسپښين کابل ته ورسېدل.

بيا د شرين آغا کورته لاړل کوم چې د سرای خوجې په سيمې کې شتون درلود.

د ملګري کور يې چندان لرې نه وه.

دواړو کورونه (د خورد آغا او شېرين آغا) په يوه کلي کې وه.

د خورد آغا بره او د شېرين آغا کور، کوزه وه.

کورته نږدې شوو.

دروازه يې وټکوه.

دروازې ته د شېرين آغا و وت.

د عجب ګل او د هغه د خور او خوريانو په ليدو ډېر خوشحاله شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا یې د هغوی سره روغبړ وکړ.

لږ وروسته هغوی یې د میلمه خونې ته وبلل.

بیا یې خپلې ښځې ته غږ کړ.

د هغه خور یې د خپلې ښځې سره ور وپېژانده.

بیا د هغه ښځه د باندې شوه.

د تناره کوټې ته، لاړه.

خس یې نغري کې کېښودل او اور یې بل کړ.

غټ چایجوش یې د نغري پر سر کېښود.

بیا یې چای دم او مېلمنو ته یې راوړ.

د چای سره پاخه نخود او چاکلېټ هم وو.

هغوی ټولو په مزه، مزه چای و څښل.

بیا د ښېرین آغا ښځې و ویل:

نور چای دم کړم؟

عجب ګل او د هغې خور و ویل:

نه!

بس دی!

ډېر مو و څښل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا شېرین آغا و ویل:

اوس خو مازیګر(مازدیګر) دی.

رایباریٔ ته به، سبا لاړ شوو.

عجب ګل و ویل:

سمه ده!

څرنګه چې ستا خوښه وي.

بیا د ښېرین آغا ښځې ماشومانو ته غږ کړ او و یې ویل:

ژر شئ!

هغه سور چرګ و نیسئ.

د عجب ګل خور و ویل:

په چرګ څه کوې؟

هغې و ویل:

چرګ حلاله وو او د شپي له پاره به یې ښورا کړو.

د عجب ګل خور و ویل:

چرګ ته اړتیا نه شته!

څه چې تیار، هغه د یار.

د شېرین آغا ښځې و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ته څه وايې؟

ته لمړی ځل زمونږ کور ته راغلې.

دا به هرو مرو حلاله وو.

ماشومانو چرګ و نیوه او شېرین آغا ته یې یوړ.

هغه هم چرګ حلال کړ.

د شېرین آغا ښځې چرګ واخیست او تناره کوټې ته لاړه.

بیا شېرین آغا و ویل:

تر ماښامه ډېر وخت دی.

راځئ چې د ماشومانو سره باغ ته لاړ او انګور وخورو.

ماشومان ډېر خوشحاله شوو.

په خوشحالۍ سره د کوره و وتل.

څو دکیکې وروسته باغ ته ورسېدل.

ماشومانو د انګورو په شکونه پیل کړ.

شېرین آغا و ویل:

په انګورو خاوره ناسته ده.

شکولي انګور واخلئ او د لښتي په اوبو کې یې پاک پرېمنځئ، بیا یې وخورئ.

ماشومانو انګور و خوړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی لېوه

....

د شېرين آغا هم څه انګور د شپې ډوډۍ له پاره وشکول او لاسي کوشنۍ ټوکرۍ کې يې کېښودل.

بيا يې خپل زوی ته غږ کړ.

زوی يې ور نږدې شو.

پلار يې ټوکرۍ هغه ته ورکړه او ويې ويل:

انګور کورته يوسه او مور ته دې و وايه چې ښه يې پرېمنځي، چې د شپې وروسته له ډوډۍ يې وخورو.

هغه و ويل:

سمه ده!

ټوکرۍ يې واخيسته او د باغه و وت.

نورو ماشومانو په لښتي کې لوبې پيل کړې.

عجب ګل او د هغه ملګري هم د رايبارۍ کيسې او پلانونو جوړولو پيل کړ.

هغوی کيسو ته دوام ورکړ.

ماښام شو.

د کلي ملا امام د ماښام آذان ورکړ.

عجب ګل او د هغه ملګري ماشومانوته، غږ کړ.

راځئ چې کورته لاړ شوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی لېوه
....

سبا به بیا باغ ته را شوو.

هغوی ټول د باغه و وتل.

ماشومان کور او عجب ګل او د هغه ملګری جومات ته لاړل.

لمونځ يې په جمع ادا بیا کور ته روان شوو.

د عجب ګل ملګري ښځې چرګ پاک کړی او ترخه ښوروا يې پخه کړې وه.

پر تناره يې هم تودې ډوډۍ پخې کړې او ترخه سلاته يې هم جوړه کړې وه.

په سلاتې کې يې ښه مرچ اچولي وو.

ټول د مېلمه خونې (کوټې) ته لاړل.

بیا شېرين آغا تاخچې (تاقچې یا طاقچې) ته نږدې او تېلي څراغ يې واخیست او روښانه يې کړ.

بیا يې بېرته په تاخچې کې کېښود.

د کړکۍ پردې يې کش کړې، ترڅو رڼا د باندې لاړه نه شي.

څو دکيکې نه وې تېرې شوې چه ماشومانو چلمچي راوړ.

هغوی پر لاس مينځلو پيل کړ.

لاس مينځل خلاص او دسترخوان اوار(هموار) شو.

د شېرين آغا ښځې غږ کړ:

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی لېوه
....

د ټوکرۍ نه توده ډوډۍ پر دستر خوان کېدئ.

ماشومانو تناره توده ډوډۍ پر دستر خوان کېښوده.

د شېرين آغا ښځې د ښوروا لويې کاسې راو ړې او پر دستر خوان يې کېښودې.

بيا يې و ويل:

په ښوروا کې ډوډۍ ما ته کړئ.

بيا يې د چرګ غوښو کاسې راوړې او پر دستر خوان يې کېښودې.

لږ زنډ وروسته يې د سلاتې کاسې راوړې او هغه يې هم پر دستر خوان کېښودې.

وروسته يې د اوبو جګ او پيالې هم پر دستر خوان کېښودي.

بيا شېرين آغا و ويل:

بسم الله!

پيل کړئ.

ټولو د ډوډۍ په خوړلو پيل کړ.

ډوډۍ و خوړل شوه.

بيا دسترخوان ټول او ماشومانو د لاس مينځلو اوبه راوړې.

لاسونه پرېمنځل شوو.

بيا چاى ورسېد.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی لېوه
....

په دې وخت کې د عجب ګل خپل کوشنی (کوچنی) غږ ډبلی (راډيو) له تاخچې واخيست او روښانه يې کړ.

په غږ ډبلي کې خبرونه او ورپسې ښکلې نغمې اوبدلې پيل شوې.

ټولو ورته غوږ نيولی و.

چوپا چوپي وه.

شپه پيل شوه.

ماشومان هرې خوا بيده شوو.

عجب ګل او د هغه ملګری هم د ماسخوتن لمانځه ادا کولو د پاره جومات ته لاړل.

نيمه ګړی وروسته بېرته ستانه شوو.

بيا شېرين آغا و ويل:

راځئ چې مونږ هم شپه جوړه او بيده شوو.

شپې هسې لنډې دي.

سهار لمانځه ته، پاڅېدل هم ستوزمن کار دی.

عجب ګل و ويل:

ته رېښتيا وايي.

سمه ده!

بيا شېرين آغا توشکې اوارې او بالښتونه يې پرې کېښودل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی لېوه

....

ځادرونه یې د با لښتونو پر سر کېښودل.

بیا له کوټې و وت.

د اوبو څښلو سورايي او پياله یې راوړه، د عجب ګل سرته یې کېښوده او هغه ته و ویل:

دا اوبه دي؟

د تږېدو په وخت کې به وڅښئ.

عجب ګل مننه وکړه.

بیا د هغه ملګري و ویل:

شپه په خیر!

عجب ګل هم و ویل:

تاسو شپه هم په خیر.

هغوی ټول بیده شوو.

سهار شو.

د جومات نه د آذان غږ ورسېد.

عجب ګل تشناب ته لاړ او اودس یې وکړ.

بیا د کوټې و وت.

په انګړ کې د هغه ملګری هم په انتظار و.

بیا دواړه جومات لاړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمونځ يې په جمع ادا کړ.

ګړی الته وو.

لمر وخوت.

د لمر وړانګې هرې خوا خپرې شوې.

هغوی بېرته کور ته راغلل.

سهار چای دم او تازه د غوا شيدې هم تودې وې.

هغو ټولو چای و ځښل بيا ځنډ وروسته دستر خوان ټول شو.

بيا د عجب ګل ملګري خپلې ښځې ته و ويل:

تاسو ځانونه جوړ او خورد آغا کور ته رايباری ته لاړشئ.

هغوی و منه او ځو دکيکې وروسته تيار شوو.

بيا هغوی د خورد آغا کورته لاړل.

يوه ټوکري ښکلي او تازه انګور يې هم له ځانه سره اخيستې وو.

کور ته ورسېدل.

د کور دروازه يې وټکوه.

دروازې ته د خورد آغا ښځه راغله.

دروازه يې خلاصه او ميلمنوسره يې ستړي مشې وکړه.

بيا د عجب خور او د ملګري ښځې يې و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

میلمه مو په کار دی؟

هغې و خندل او ویې ویل:

هو!

د ننه راشئ.

هغوی کورته د ننه شوو.

میلمه کوټې ته لاړل.

چای ورسېد.

بیا د خورد آغا ښځې چای په پیالو کې و وېشه.

خبرې پیل شوې.

بیا په خبرو، خبرو کې د عجب ګل ملګري ښځې د رایبارۍ خبرې پیل کړې.

بیا د خورد آغا ښځې و ویل:

زه به دشپې د خورد آغا پلار او تره سره خبرې وکړم.

تاسو کولای شئ، سبا همدغه وخت بیا راشئ.

د هو او نه ځواب به درکړو.

بیا مېلمانه پاڅېدل.

د خورد آغا ښځه هم د هغوی سره تر دروازې و وته.

مېلمانه بېرته کورته راغلل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عجب ګل او د هغه ملګری هم په کور کې وو.

ماشومانو د باندې لوبې کوې.

عجب ګل ملګري و ویل:

څنګه شو؟

د هغه ښځې و ویل:

د خورد آغا ښځې و ویل:

زه به د خورد آغا او د هغه تره سره خبرې وکړم.

تاسو کولای شئ سبا همدغه وخت راشئ، د هو او نه ځواب به درکړو.

د عجب ګل ملګري و ویل:

سمه ده!

کار به وشي.

بیا عجب ګل ملګري عجب ګل ته و ویل:

څه چې باغ ته لاړ او ورځ به الته تېره کړو.

ماشومان به هم راشي.

عجب ګل و ویل:

سمه ده!

بیا هغوی له کوره و وتل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی لېوه
....

کور نه د باندې ماشومانو لوبې کوې.

هغوی هم د عجب ګل او ملګري سره یوځای شوو.

ټول باغ ته لاړل او تر ماښامه التـه وو.

د غرمې ډوډۍ یې هم التـه وخوړه.

بیا یې څه منې وشکوې او ماښام یې له ځانه سره کور ته یوړې.

د شپې ډوډۍ یې وخوړه او بیا بیده شوو.

سهار بیا هغوی ښځې د خورد آغا کورته ولېږې.

د خورد آغا ښځې هغوی ته هو(مثبت، هوکړه) ځواب ورکړ او هغوی ته یې و ویل:

سبا دا وخت نارینه دې راشئ.

مونږ به تاسو ته دسمال درکړو.

هغوی په خوشحالۍ سره بېرته کورته راغلل.

بیا د عجب ګل ملګری، عجب ګل او د هغه خور ته یې مبارکي ورکړه.

هغوی هم د هغه نه مننه وکړه.

ورځ بیا په باغ کې تېره شوه.

شپه بیده او سهار وختي له خوبه پاڅېدل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عجب ګل ملګری، ورور، د کلي مشر او ملا امام سره یوځای، کوشنۍ ډله برابره شوه او د خورد آغا کور ته روان شوو.

دروازې ته ورسېدل.

دروازه یې وټکوه.

دروازې ته د خورد آغا وراره راغی او دروازه یې خلاصه کړه.

هغه ټولو میلمنو سره روغبړ وکړ، بیا یې هغوی نه د ننوتو غوشتنه وکړه.

بیا ټول د مېلمه خونې ته لاړل.

په دې وخت کې خوردآغا هم مېلمه خونې ته ننوت او د ټولو سره یې روغبړ وکړ.

چای ورسېد او د خورد آغا وراره هغه په پیالو کې و وېشه.

خبرې اترې پیل شوې.

بیا د کلي ملا امام د رایباری خبره یاده کړه.

خورد آغا و ویل:

دا چې عجب ګل د شېرین آغا کلک ملګری، ښه او خواریکښ سړی دی، زمونږ دوستی وشوه.

بیا یې خپل وراره ته و ویل:

د شېرینۍ پتنوس (پطنوس) او دسمال راوړه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی لېوه

....

څو دکیکي لا نه وې تېرې شوې چې د خورد آغا وراره پټنوس او دسمال راوړ او د ملا امام مخ کې یې کېښود.

هغه هم یوه آیت ولوست او بیا یې د شرین آغا مخ کې کېښود.

وروسته ټولو یوه بل ته مبارکي و ویل.

څو دکېکې وروسته ملا یوه دعا وکړه او مېلمانه له ځایه پاڅېدل.

شېرین آغا دسمال او شېریني واخیسته او د رسم په توګه یې څه پیسې په پټنوس کې کېښودي.

بیا تولو د خورد آغا نه مننه وکړه او د خونې و وتل.

خورد آغا هم د هغوی سره تر دروازې و وت.

میلمانه خپل کورته ورسېدل.

انګړ ته د ننه شوو.

عجب ګل خور او خوریان یې د مېلمه په خونې کې وو.

شېرین آغا دسمال او شېرینۍ سره مېلمه خونې ته ننوت او د عجب ګل پر سر یې شېریني او نکول (نقل) و پاشل او هغه ته یې مبارکي و ویله.

بیا د عجب ګل خور پاڅېده لړ شېریني یې د شېرین آغا نه وا خیسته او د عجب ګل پر سر یې و پاشه او هغه ته یې مبارکي و ویله.

هغه هم د شرین آغا د مرستي نه مننه وکړه.

ورو، ورو غرمه شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی لېوه

....

د غرمې ډوډۍ وخوړل شوه.

بیا عجب ګل د خپلې خوراو خوریانو سره د ځایه پاڅېدل، د شېرین آغا نه ډېره مننه وکړه او هغه ته یې و ویل:

خیر یوسئ.

تاسو زمونږ سره ځو ورځې او شپې په تکلیف شوئ.

اوس مونږ غواړو بېرته خپل کورته لاړ شوو.

شېرین آغا هغه ته د شپې پاتېکېدو ست وکړ.

هغوی مننه وکړه او د مېلمه خونې نه و وتل.

شرین آغا، د هغه ښځې او ماشومانو د هغوی سره تر دروازې و وتل.

هغوی ته یې مخه ښه و ویل.

هغوی لمړي پاخه سړک ته ورسېدل، بیا په ګاډي (بس) کې وختل او کابل ښار ته لاړل.

التـه بیا پل محمود خان او وروسته د لغمان په موټرو کې کښېناستل او درې ګړۍ وروسته، خپل کورته ورسېدل.

میاشت وروسته یې کوژده او کال ورسته یې واده هم وکړ.

د واده نه وروسته هغه د پخوانۍ پرېکړې پر بنسټ د خورد آغا په کور کې پاتې شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی لېوه

....

خورد آغا هم هغه ته يوه لويه کوټه ورکړه کومه چې تشناب او حمام تر اړخ وه.

دهغوی ډوډۍ يوه ځای وه.

عجب ګل به د ورځې کار کوه او دشپې به کورته را ته.

منی او بيا د ژمې ساړه بادونه پيل شوو.

د انګورو ټولونه هم پای ته ورسېده.

بيا عجب ګل خورد آغا ته و ويل:

اوس کارونه نه شته!

زه غواړم لرګو او خسو پسې، غره ته لاړ شم او د ژمې د پاره يې ذخيره کړم.

خورد آغا و ويل:

دا ښه خبره ده!

خو!

پام کوه!

وختي لاړ او وخته بېرته راشه!

کوښښ کوه يواځې لاړ نه شئ!

هغه و ويل:

کومه ستونزه شته؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی لېوه
....

خورد آغا و ويل:

الته د ژمي په موسوم کې لېوان راکښته کېږی، هغوي ډېر وږی او تا به وداړي.

عجب ګل و ويل:

سمه ده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیونی لیوه

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونۍ لېوه

....

ځو ورځې هغه به وختې ته او وختې به بېرته راته.

هغه د ځانه سره تبر ګی او چوړکۍ هم درلوده.

هغه به غټې پنډونه جوړول.

پر شا به يې تړل او کورته به يې راوړل.

ځو ورځې تېرې شوې.

بله ورځ کوم و خت چې هغه کورته راته په لاره کې يې يوه سپين ځناور وليد.

له لرې لکه سپين سپې ښکارېده.

عجب ګل حيران شوه چې په دې دښتې کې سپين سپی څه کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی لېوه

....

بیا يې د ځانه سره و ویل:

کېدای شي په مني کې له کومې رمې پاتې وي.

هغه په لارې ته او عجب ګل ته به يې کاته.

هغه ځناور لېوه و.

لیوه موړ و.

عجب ګل هم ستړی او کلي ته نږدې و.

لیوه د هغه خوا نه تېر شو.

عجب ګل پوی شوه چې هغه سپی نه بلکه سپین لیوه وه.

عجب ګل د سترګو لاندې هغه ته کتل تر څو هغه پناه شو.

عجب ګل ډېر ډارشوی و.

خو، خپل ځان يې ونه بایله.

ورو، ورو يې ځان کورته ورساوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی لېوه

....

تېره شوې کیسه یې کور کې وکوه.

ښځه یې ډېره خواشینې شوه او هغه ته یې و ویل:

نور غره ته، مه ځه!

الته لېوان دي.

تا به وداړی.

زما پلار، تا ته وختي هم ویلي و.

هغه و ویل:

دلته ژمی ډېر سوړ وي.

لرګو او خسو ته اړتیا شته.

بیا یې ښځې ته و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی لېوه
....

ماته یوه چل راغی.

زه به هره ورځ الته لاړ شم.

له ځانه سره به غټه کجاوه واخلم او په کجاوې کې به لرګی راوړم.

د خطره په وخت کې به ځان د کجاوې لاندې پټ او خوندي وساتم.

ښځې یې و ویل:

نه!

د دې خبرې تېر شه!

لېوان ډېر زیرک دي.

تا به و داړي.

هېڅوک به نه وي چې تا خلاص کړي.

هغه و ویل:

ته مه وېرېږه!

کومه ستونزه نه شته.

ماښام شو، شپه شوه بیا هغه په سوچونو کې بیده شو.

سهار وختي له خوبه پاڅېد .

اودس او لمونځ یې وکړ.

چای یې وڅښل او بیا تبرګی، رسۍ، چوړکی یې واخیسته او په کجاوې کې یې کېښوده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا یې کجاوه شا ته واچوه او د دروازې و وت.

آیت الکرسي یې و ویله او پر ځان یې چوپ (چوف) کړه.

بیا ورو، ورو د غره خوا روان شو.

هوا روښانه او ساړه وه.

پر ځمکي سپینه واوره وه.

ونې او بوټي هم سپین ښکارېدل.

شاوخوا هم سپین وو.

هغه ورو، ورو مخ ته، ته او شا ته به یې هم کتل.

د غره لمنې ته ورسېد.

هرې خوا بوټې ډېر وو.

هغه کجاوه له شا (څټ) ښکته کړه او د یوه بوټي خوا ته یې کېښوده.

بیا یې شاوخوا ته وکتل.

څه نه په سترګو کېدل.

هغه تبر ګی او رسۍ یې له کجاوې و باسه.

رسۍ یې د کجاوې پر سر واچوه.

بیا تبرګی یې پر اوږه کېښود.

چوړکۍ یې هم د کجاوې نه را واخیسته او په جب کې یې واچوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی لېوه
....

بيا يې شاو خوا و کتل.

چوپه چوپتيا وه.

بيا هغه د بوټو په وهلو پيل کړ.

څه بوټي يې و وهل.

بيا ودرېد او غوږونه يې چې دمه وکړي.

په دې وخت کې د کوم شي څرپه هار شو.

شاو خوا يې وکتل.

له لرې يې يوه لېوه تر سترګو شو، کوم چې د هغه پر لور روان وه.

هغه ډېر وارخطا شو.

بيا يې په ياد شو چې يواځنۍ لار، هماغه کجاوه ده.

ځان يې کجاوې ته نږدې کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی لېوه
....

بیا لېوه په منډو شو.

عجب ګل کښېناست او کجاوه یې پر سر کېښوده.

لېوه منډه تېزه کړه.

ځان یې عجب کل ته ورساوه.

کجاوې ته نږدې شو.

بیا یې کجاوه بوی، بوی کړه.

له کجاوې لږ لرې شو.

ودرېد.

خوله یې آسمان ته ونیوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی لېوه

....

بیا بل لېوه هم ورسېد.

هغوی د خپل په منځ کې په جنګ شوو.

یوه ویل چې زه یې خورم.

بل به ویل:

نه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی لېوه
....

دا ښکار ما موندلی دی.
بیا بل لېوه لړ لرې لاړ او کښېناست.
لمړی لېوه کجاوې ته مخامخ کښېناست .
او ښکار په انتظار شو.
هغه انتظار کوه چې ښکار د کجاوې لاندې را و وځي او پر هغه ټوپ (حمله) وکړي.
څه وخت تېر شو.
خو عجب ګل د کجاوې د سوریو نه د لېوانو ننداره کوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېوني لېوه

....

څه موده نوره هم تېره شوه.

هغوی په لوبو پيل کړ.

اخوا دېخوا به يې منډې وهې.

کله به يې غېږې نيوې.

يوه بل به يې څم لاوه.

بيا هغه به يې پرېښود او خپله به يې لږ لرې ته.

بيا به بېرته راته.

په غېږو به يې پيل کوه.

يوه بل به يې، څملاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی لېوه

....

لږ ځنډ وروسته بل لېوه پيدا شوه.

هغه لېونی وه.

په منډو، منډو يې ځان کجاوې ته ورساوه.

عجب ګل په بېره شو.

هغه چوړکۍ له جبه و وېسته او تبرګی يې هم خپلې مخې ته کښېښود.

ځان يې د کجاوې په منځ کې کړ.

بيا يې د کجاوې د سوريو نه د لېوانو کنټرول کاوه.

يوه بل لېوه کجاوې ته نږدې شو.

لېوني لېوه پر هغه ټوپ کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی لېوه

....

هغه یې د غاړې ونیوه او پر ځمکه یې واچوه.

هغه یې ډېر خوږ کړ.

په دې وخت کې نور لېوان راټول شوو.

هغوی ټولو پر لېوني لېوه حمله وکړه او هغه لېوه یې وژغوره.

څو دکیکې لا نه وې تېرې شوې، چې لیوني لېوه پر بل لېوه حمله کړه او هغه یې د توتکې ونیوه او پر ځمکه یې ګذار کړ.

لېوه غوښتل چې له ځایه پاڅېږي، خو لېوني لېوه هغه ته وخت نه ورکوه او بیا به یې پرې حملې کوې.

نور لېوان ټول او هغه یې هم وژغوره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی لېوه
....

لېوني لېوه به پر نورو لېوانو حملې کوي او هغوی به يې پر ځمکه غورځول او نه به يې پرېښودل چې کجاوې يانې ښکار ته نږدې شي.

پوره يوه کړۍ يې پر نور لېوانو حملې کړې.

هغوی يې د کجاوې لرې کړل.

هېڅ لېوه به جورت(جرات) نه کوه چې کجاوې ته نږدې شي.

بيا هغه کجاوې ته نږدې شو.

کجاوه يې ټېلو هه.

عجب ګل هم کجاو په لاسونو د ننه خوا نه ټينګه کړه.

لېوه د کجاوې شاوخوا تاو راتاو شو.

بوی، بوی يې پيل کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی لېوه

....

کجاوه یې بیا په لاسونو و خوزوه.

کجاوه ټینګه وه.

بیا یې ښا (ښټ) کجاوې ته واړوه او واورې یې پر کجاوې و شېندې.

د کجاوې سورې بند شوو.

عجب ګل کجاوه وخوزوه او واورې ترې تویې شوې.

لېوه بیا ښا واړوه او واورې یې پر کجاوې و پاشې.

لېوه دا کار څو ځله وکړ او عجب ګل هم واورې و څنډې.

بیا یې خوله آسمان ته کړه.

اووو....................

بیا د کجاوې تر شاوخوا تاو شو.

د سوریو به یې خپلې پنجې د ننه کوې.

د کجاوې سوري کوشني وو.

د هغه پنجه کجاوې ته نه د ننه کېده.

بیا یې سوچ وکړ.

لږ لرې لاړ او بیا یې خوله آسمان ته ونیوه .

اووو........................

بیا د کجاوې خوا ته کښېناست او د کجاوې شاوخوا یې وکتل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی لېوه

....

سر یې ټیټ واچو او کجاوې ته نږدې شو.

بیا یې د کجاوې خوله کومه چې د ځمکې سره وه لاس د ننه کړ.

عجب ګل کجاوه ټینګه کړه.

بیا لېوه لږ لرې لاړ.

کجاوې ته یې وکتل.

د کجاوې شاوخوا تاو راتاو شو.

د کجاوې یوې خوا ته ودرېد.

سر یې ټیټ او منګلو یې پر ځمکې ښخې کړې.

د کجاوې لاندې کیندې یې پیل کړې.

د کجاوې لاندې یوه برخه یې وشکوه او لاس یې د ننه کړ ترڅوعجب ګل و نیسي او د کجاوې نه یې د باندې، بیا یې وخوري.

د لېوني لېوه پنجه (لاس) عجب ګل ته نږدې شو.

عجب ګل ډېر وارخطا شو.

ژر یې چوړکۍ د هغه لېوني لېوه خوا ته ونیوه او د هغه پر لاس (پنچې) یې ګذار کړ.

هغه لږ ژوبل خو څو ځل یې لاس د ننه او عجب ګل هم پر هغه ګذارونه وکړل.

د هغه لاس وینې شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی لېوه

....

لېونی لېوه خپل لاس ته نظر کړ.

ګوري چې ژوبل شوی او وينې ترې، روانې دي.

بيا لړ لرې شو.

خوله يې آسمان ته کړه.

اووووووووووو.

بيا يې مخ پر ځنګله منډه کړه.

عجب ګل يې البته تر کجاوې پرېښود.

په د ې وخت کې نور لېوان پاڅېدل او هغه پسې يې منډې کړې.

د هغه د لاسه نه وينې څڅېدې.

نورو لېوانو به د هغه د لاس وينې څټې.

لېونی لېوه مخکې او نور ورپسې وو.

لږ لرې يې هغه را ايسار کړ.

لېوان ترې تاو راتاو شوو.

د هرې خوا پرې حملې شوې.

هغه يې را څملاوه.

هر يوه لېوه خوله پرې ولګوه.

هغه يې مردار او د هغه د غوښو پر خوړو يې پيل کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی لېوه

....

په دې وخت کې د عجب ګل ورته پام شو.

ويني چې لېوان د لېوني لېوه په غوښو خوړلو چنګاو دي.

بيا يې کچاوه لرې او شاو خوا يې و کتل.

لېوان لري بوخت (مصروفه) وو.

هغه هم کجاوه شاته واچوه او لرګي يې هم التٰه پرې ښودل.

دوې پښې يې خپلې او دوې نورې يې پور(قرض) کړې.

په منډو، منډو يې کلي خوا روان شو.

څو ګامه چې به لاړ، بيا به يې شا ته کتل چې لېوان ورپسې دي که نه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی لېوه
....

له وېرې یې سا بنده، بنده کېده.

کور ته یې ځان ورساوه.

کور دروازه، ټینګه وه.

دروازه یې په زوره، زوره سره و وهه.

ښځه یې حیرانه شوه چې څه خبره ده.

دروازې ته یې منډه کړه.

دروازه یې خلاصه کړه.

ګوري چې د دروازې تر شا (څټ) عجب ګل ولاړ دی.

هغه له وېرې لړزېده.

عجب ګل دروازې نه، د ننه شو.

ژر یې کجاوه تر شا خلاصه او په انګړ کې یې ګذار کړه.

ښځې یې و پوښتل:

خیریت دی؟

ولې دې لرګي نه دي راوړي؟

هغه و ویل:

خبرې مه کوه.

بیا په منډه خونې ته د ننه شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژر پر توشکې پرېوت.

برستن يې پر سر واچوه او ښځې ته يې و ويل:

ژر شه!

بله برستن پر ما هم واچوه!

ښځې يې و ويل:

څه خبره ده.

هغه و ويل:

لمړی برستنه پر ما واچوه چې له وېرې لړزېږم.

ښځې يې بيا و ويل:

څه خبره ده؟

هغه و ويل:

د پوښتنو وخت نه دی.

ژر برستنه واچوه چې لږ ګرم شم بيا به ټوله کيسه تا ته بيان کړم.

ښځې يې ژر برستنه پر هغه واچوه.

هغه ځان په برستنې کې پټ کړ.

ښځه يې تناره کوټې ته لاړه او ژر يې چای دم کړ.

چای يې هغه ته راوړ او په پيالې کې يې واچوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی لېوه

....

څو دکیکې تېرې شوې.

د هغه ډار لرې او لړزېده یې لږ شوو.

ښځې یې و ویل:

سر دې پورته او یوه ګیلاس خوږ چای و څښه!

هغه سر له برستنې و باسه.

پیاله یې په لاس کې ونیوه.

لاس یې لږ، لږ لړزېده.

ښځې یې پیاله ونیوه او د هغه خولې ته یې نږدې کړه.

هغه د چای پیاله وڅښه.

لړزېده یې ختم او ډار یې هم ورک شو.

لمړی یې یوه برستن لرې بیا یې دویېمه هم لرې کړه.

څو دکیکې وروسته پر توشکې کښېناست.

بالښت یې شا ته کېښود.

بیا ښځې یې هغه ته بله پیاله هم ډکه کړه.

عجب ګل دویېمه پیاله چای و څښه.

څو د کیکې تېرې شوې.

حالت یې سم شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا ښځې ته یې و ویل:

غوږ شه چې پر ما نن څه پېښ شوي وو.

هغې و ویل:

اورم څه پېښه وه او څه در باندې تېر شوي دي؟

هغه تېره شوې کیسه خپلې ښځې ته بیان کړه.

ښځې یې و ویل:

زما پلار او ما په خپله، تا و ویل چې په غره کې لېوان شته.

هغوی به تا وداړي.

ته یواځې مه ځه!

هغه و ویل:

زه خو غره ته، نه تلم.

ما خو بوټي د غره په لمنې کې وهل او بیا مې کورته راوړل.

ښځې یې و ویل:

په ژمي او واورو کې لېوان مستېږي.

هغوی غرو لمنو ته راځي.

ځینې نور یې د شپې له خوا کور او کلي ته هم راځي.

پسونه او غویان داړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځینې وختونه ګیدړان هم څرګندېږي.

هغوی بیا چرګې او چرګان خوري.

په ژمي کې ښکار نه وي.

هغوي مجبوره کېږي چې سمې (کلي، کور) ته مخه وکړي او خلکو ته زیان (نقصان) ورسوي.

ځیني وختونه نارینه د شپې له خوا پیرې کوي تر څو د هغوی څاروي و نه داړي.

عجب ګل و ویل:

تاسو رښتیا ویل.

ما سوچ کوه چې تاسو ټوکې کوئ.

ما هسې ډاروئ.

په ریښتیا چې په غرونو او د غرونو په لمنوو کې لېوان او نور ځناور شتون لري.

کېدای شي پړانګان او زمریان هم شتون ولري.

باید سړی خپل ځان و ساتی او غرونو ته یوازې او بې وسلې لاړ نه شي.

بیا عجب ګل توبه و باسه او خپلې ښځې ته یې و ویل:
بس!
نور به غره ته چی سره زر هم وګرزي لاړ نه شم.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی لېوه
....

د چاپ شويو کتابونو لېست

۱. معماری افغانستان
۲. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش شفاخانه ها)
۳. راهنمود طلايې (برای اساتيد انستيتوت های تخنيکې و ساختمانی افغانستان)
٤. رسم تخنيک (گامی به سوی دنيای انجينری) جلد اول
٥. رسم تخنيک (گامی به سوی دنيای انجينری) جلد دوم
٦. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش اداری)
۷. معماری اصيل شهر کابل (مرادخانی)
۸. معماری شهر کابل (بی بی مهرو)
۹. افغانستان در قرن تکنالوژی
۱۰. زونبندی اقليم و زلزله افغانستان
۱۱. صدقه جاريه / دنيای انجينری
۱۲. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد اول (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۱۳. داستان حقيقی با مقياس معماری
۱٤. فرار از کشور- با تصاوير مستند
۱٥. نقش دانشمندان مسلمان در فن معماری و مهندسی
۱٦. پخسه در افغانستان
۱۷. بنيا نگذاری اولين مساجد توسط افغانها در آسترليا
۱۸. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد دوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیونی لیوه
....

۱۹. منار جام - الهامی برای قطب منار
۲۰. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد سوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۲۱. جام یا کلیان (کلان)
۲۲. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد اول
۲۳. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد دوم
۲٤. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد سوم
۲۵. چېر ته چې قانون نه شته (ګډوډي د افغانستان په معمارۍ کې)
۲٦. مډرنه جوما تونه ,, پخوا او نن ،،
۲۷. هله جور کو (نی پخسه – مقاوم زلزله)
۲۸. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مساجد)
۲۹. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مکاتب)
۳۰. هنر و صنعت چوب در مرادخانی
۳۱. هنر و پیشه حکاکي - زرگری در مرادخانی
۳۲. هیچ (چهل داستان واقعی)
۳۳. معماری اصیل شهر کابل (تشریح مورخ ۱۷ ماه میزان سال ۱۴۰۱ پوهنتون پولی تخنیک کابل)
۳٤. ۴۰- چهل
۳۵. مجنون او ګلچېن (پښتو ناول)
۳٦. در جستجو (ناول به زبان دری)
۳۷. تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری)
۳۸. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خیرالله مخدوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

(جلد اول)
۳۹. برف ها آب میشود
۴۰. رسم و تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد سوم
۴۱. آرزو و امید (ناول به زبان دری)
۴۲. بوډا ښکاري (پښتو ناول)
۴۳. نامنوني ژوي (پښتو ناول)
۴۴. د اسلامي معمارۍ پیل
۴۵. حیوانات شوخ (ناول به زبان دری)
۴۶. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خیرالله مخدوم (جلد دوم)
۴۷. د شپیلۍ مینه (مه ینه) په کچه ګړۍ کې (پښتو ناول)
۴۸. حشمت خان د کلا معماري
۴۹. د افغان الک او آذري جلۍ مینه (پښتو ناول)
۵۰. د وچو بڼونه او پارکونو معماري
۵۱. د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګي کې (پښتو ناول)
۵۲. د ژرنده ګړي ماما مینه (پښتو ناول)
۵۳. په اسلامي نظام کې ودانیز پرمختګ
۵۴. شپنه ادي (پښتو ناول)
۵۵. بې زده کړې پوی (پښتو ناول)
۵۶. د مینې تاو (پښتو ناول)
۵۷. (BIM) په خپله ژبه - په نړۍ کې تر ټولو نوې او ګړندۍ کړنلاره د معمارانو او اینجینیرانو(انجینرانو) له پاره
۵۸. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خیرالله مخدوم (جلد سوم)
۵۹. سیدو او عیدو - د کوشنیوالي خواره ملګري (پښتو ناول)

(c) ketabton.com: The Digital Library

٦٠. د یوې میاشتې ناوې (پښتو ناول)
٦١. دخاځکو هار (د یوه سړی لنډې کیسې)
٦٢. د کابل ښار اصلي معماري (مراد خانۍ)
٦٣. کوشنۍ سوداګره (پښتو ناول)
٦٤. د کابل ښار معماري - بي بي مهرو
٦٥. سرغندوی (ناب، مشهور) پوډري
٦٦. ډارونکی سیلاب (پښتو ناول)
٦٧. خواریکښ قاضي (پښتو ناول)
٦٨. د پخوانیو جوماتونو توپیر د نن سره
٦٩. د مور وژونکی (قاتل)، (پښتو ناول)
٧٠. د مور مېره (پښتو ناول)
٧١. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خیرالله مخدوم (جلد چهارم)
٧٢. لېونی ملا (پښتو ناول)
٧٣. ځوان شهید (پښتو ناول)
٧٤. توده برستن (پښتو ناول)
٧٥. نورک اکا (پښتو ناول)
٧٦. غریبک (پښتو ناول)
٧٧. د ژوند خوږې او ترخې (پښتو ناول)
٧٨. الماء [دیارلس کلنه فلسطینۍ انجلۍ تر نړېدلې ودانۍ (پښتو ناول)]
٧٩. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خیرالله مخدوم (جلد پنجم)
٨٠. ادبي لښتې / چوب ادبی
٨١. د ښاروالۍ کاریګر (پښتو ناول)
٨٢. د خاورو لاندې ښار (د عینک مسو کان ته څېرمه)
٨٣. شهری زیر خاک (نزدیک معدن مس عینک)

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی لېوه

....

۸۴. ساختمان های کانټینری
۸۵. کانټینري ودانۍ
۸۶. Architecture of Buddist temple in Kabul city
۸۷. ښکلې هوسۍ (پښتو کیسه)
۸۸. خړه بیزو(پښتو کیسه)
۸۹. سور تنور(پښتو ناول)
۹۰. سپین کارغه (پښتو داستان)
۹۱. لېونی لېوه (پښتو داستان)

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی لېوه

....

د کار لاندې کتابونو لېست

١. هنر خطاطی و میناتوری در مراد خانی
٢. هنر کلالی در مرادخانی
٣. بندي مرغه
٤. بې وخته باران
٥. د ژوند پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیونی لیوه
....

د امکان او وخت په صورت کې

۱. پخسه در افغانستان (به زبان انگلیسی)
۲. تاریخ معماری افغانستان
۳. حویلی های آسمان خراش
٤. ارتباط گذ شته، حال و آینده در معماری
٥. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
٦. شیطان چراغ
۷. خاطره ها

(c) ketabton.com: The Digital Library

Crazy wolf

Written by: Architect PHD Hashmatullah Atmar

Date: August – September /2027

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library